

מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן
SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

סוטה יט

עניין: שאין יצר הרע מצוי לשעה

ירושלמי סוטה ריש פ"ג

כלי חול ונותנה בכלי שרת וכהן מניח את ידו תחתיה ומניפה. ואין הדבר כאור. מביא מפה. ואינו חוצץ. ומביא כהן זקן. ואפילו תימר ילד שאין יצר הרע מצוי לשעה. תני

שו"ת מנחת אלעזר ח"ג סו"ס כה

קשה לכאורה ולח הצנתי בדברי הלכותי הורה לרצונו האר"י. הקדוש ז"ל (צפ' ויקהל) עה"כ ויעש את הכיור נחשת צנורות הנוצרות וז"ל הנה צנעת הקרבת הקרצן הי' הכהן ונכיר צפניו ונקום טפגס וצנחשצתו והי' ונקה אותו ונחטאו. וזאשה שאסור להסתכל צפניו הציא אותה לפני הכיור טעשו צנורות הנוצרות ורואה טס לורתה ונכיר צנחשצתה והי' ונקה חלאתה עכ"ל והוא פלא דונו"י ז"ל צתר טעמא חס חושטין להרהור כטונסתכל צפניי איכ גם צנורות הנוצרות כטונסתכל צפניי טייך הרהור. וכדי דלא תיקשי אנרי קדוש י"ל דהנה צננות לא יתכן לוור דצנוקס הקודש גצרא צעי לתקוני נפשי והולך לכהן והאיך נאמר טסם יטלוט הינה"ר צנוקס הקודש השראת עכינתו ית"ט ועוד נחוש לקלקול והרהורא דכהן. (ואין להקשות האיך הי' ונסתכל הכהן צנורא טהוא אסור ונסוס לא ילצט גצר זה לקיט ונסוס דצנולווחו צכך הי' לפי"ד הלקיט וצכה"ג ל"ט לא ילצט גצר ועיי' יו"ד [קי' קפ"ג קצ"ד] וצחי הרעק"א טס צטס תטף גינת וורדים) ועיי' ט"ק כזיר (מ"ה ע"ג) דונקטינ והעמידה לפני ה' ולא חייטינ טנול יתגרו זה פרחי כהונה ונתרל"י דזו אינה כוחלת ופוקט ועיי' ט"ק קוט"ה (ח' ע"א). וכן צקוכה (דף כ"א ע"ג) טהתקינ צננות ציה הטולצה ונקוס לכטיס ונלונעלה ולנחטיס ונלונטה כדי טלא יצולו לדי קבת ראט וניהו ונה ל"ק כ"כ דאנרי טס צקוכה (כ"ו ע"א) דונוס טנחה טהי אז יט לחוט לקלוה ראט ונש"כ כטצחיס צחינה לצינה"ק להתחרט עכ עונוהיו ע"י קרצן. אלך ונזיר וקוט"ה דאנרי טנול יתגרו זה פרחי כהונה ככ"ל קשה לכאורה. אך י"ל דטחי התס כדאנרי טס צקוט"ה טנול יתגרו זה אח"כ בטלול וצינה"ק זכ"איה. ונש"כ צנוקס הקודש אין לחוט להרהורא. וצפרט דכך ונלוחה הוא לפי"ד הנקיט כנז' להסתכל זה ע"י ונראה ולפי"ז קשה. דא"כ יסתכל צפניי ונחט ועלה ונלוחה וי"ל כיון טלצינה"ק צחיס אל הכהן אטר יהי ציוניס ההס ללמוד דרכי הי ונלוחיו וכטיראלו העולס ופרחי כהונה העומדיס קציצו כי הכהן ונקהכל צפני אשה צעת הציהה קרצנה והמה לא ידעו ולא יצינו טוכן ועונק כונתו ושכך הוא ונלוחה ויצולו עיי' להקל צהסתכלות צנטיס ע"כ הטכיל צחכונתו ית"ט צחורתו טלוה צאשה להסתכל רק צנורות הנוצרות וצננות יסתכל צפניי כנז' ע"י הנוראה וכיון טהול ונלוחו צכך ליכ"ל לניחט להרהורא צכהן צנוקס הקודש והעומדיס צעורה לא ירלוהו ונסתכל צאשה כלל רק צנורות הנוצרות ולא ירגישו ולא ליפוק וייני חורצ"ל כלל ונכוין.

שינויי נוסחאות

[ג] לשעה. בר"ש (שם) ובתוס' (שם) ובתוס' הרא"ש (שם) פאותה שעה:

קרבו העדה

ק: ואפילו תימר וכו'. כלומר, אי צעית אימא אפילו צכהן צחור איירי, ואין לחוש להרהוריס שאין יצר הרע מלוי לפי טעה מועטת:

תוס' הרא"ש

בירושלמי דפרקינ' ואין הדבר (באור) [כעור]⁸, מביא מפה, ואינו [חוצץ]⁸, מביא כהן זקן, אפילו תימא כהן ילד אין היצר מצוי לאותה שעה. ומיהו מצינא למימר אע"פ שיד הכהן

שו"ת בית יהודה (עייאש) ח"א עה"א סי' לג

ואין הדבר בעור מביא מפה ואינו חוצץ מביא כהן זקן ואפי' תימא ילד אין יצר הרע מצוי לאותה שעה. כלומר, דהתם בסוטה דהוי בעורה בכנופיא דכל הנשים עומדות שם וכל הרוצה לראות יבא ויראה⁸⁸, בכה"ג דרבים מצויים אין יצה"ר מצוי. ועוד י"ל טעם אחר, דכיון דעל דבר ערוה הם דנים אותה ומגלים את נבלותה, ליכא למיחש דעל דבר שנענשת עליו יבואו אחרים להכשל בעבירה.

רקאנטי פרשת ויקרא

האיש והאשה המתכפרין בקרבן. ובעבור שאסור להסתכל באשה לכן עשו הכיור במראות הצובאות כי כשהכהן מקריב קרבן נשים מסתכל בכיור ורואה בו פרצוף האשה המביאה הקרבן. אמרו רז"ל

